Abel Montagut

Utnoa

Poema epic

Canto prime

Le hymno del nauta io cantara e del famosissime nave
que preservava le vita ab le planetari diluvio.
Multe travalios ille suffreva dum le carpentar del vascello,
dubitas e fatigas ille con pectore forte vinceva,
usque le undas coperiva le urbes e tote le terra.
Homines e bestias in le fundo del fango suffocate periva.

Musa celeste, narra nos nunc le veridic eventos
quando se inflava le mares in un chaotic tumulto.
Era illo un designo fatal o poteva on evitar lo?
Provocarea un deo ille cataclysmo terribile
pro vindicar le crimines de un progenie perverse?
Parla nos ab le alto, vole ben explanar toto in detalio.

Quando Utnoa campava con su tribo de nomades
in le pais de Senaar, apud le fluvio Purattu,
ille ascendeva a un collina dum le crepusculo, al alba.
Ille era sol, rememorante le factos antique
de su populo, quando illo subito audiva
ab le nord un vento obtuse murmurante continue.
Utnoa distingue un stella, in ille direction reguardante,
plus luminose que Ishtar, le dea majestatic sublime.
Le astro comencia a mover se e como un fulmine transi
le celo blau del matino. Al zenit, super Utnoa,
illo sembla un nube con mille irisate nuances.
Le nube, descendite, glissava super le arbores.
Per un pluvia de scintillas illo coperiva le area.

Post le prime stupor, Utnoa percipeva le volatile estranie
como si illo esseva un domo de tecto ovaloide.
Illo atterrava ante su facie: de un bove le ungulas
le pareva le supportos que penetrava in le solo.
Sur ambe lateres illo habeva fenestras rotunde,
que semblava oculos de reguardo enigmatic.
Alora ille videva luces multicolor intra illo e foras,
como post le tempore del pluvias le arco del celo.

In le medio, fulgurante, se aperi subito un porta,

il pare que le muro se funde e un apertura se forma
magicamente. Un scala lucente descendeva glissante
usque le solo, dum intra le porta se profilava un figura
cuje aspecto era similar a illo de un homine.

Utnoa restava cecate, e percipeva un vento zephyric
veniente del ronde artefacto: per le balsamic effluvios
ille syncopava como cadente in un abysmo profunde
e perdeva le conscientia ante le facie approchante.
Assi como un urso blanc se cuba pro entrar in lethargo
in le fundo del cubil o in un fissura de un rocca,
postquam dum le autumno illo se nutriva copiose
pro superviver sub le frigido polar inclemente;
o como un jacaré african dum le saison del cacimbo
sepulta su corpore in fango pro dormir in refugio alcun menses
intra le viscose lecto de un torrente siccate
o inter le herbage de un laco, pro non reptar a in le silvas,
talmente Utnoa evanesceva sur le prato de Béser,
vidente le carro ignee approchante inter nubes.

Ille percipeva un voce que resonava in su testa:
— Leva te, Utnoa, e ascolta un aviso de grande importantia.

Il era Emme, un citatano del populo originari de Goba,
qui habeva venite per le spatio ab le systema solar de Iboo.
Quando le supernova Nugu in lor constellation explodeva,
lor antique astro se disintegrava inter flammas.
Anticipate per le scientistas, consciente que on poteva facer nihil
plus pro evitar lo, le *gobanos* habeva construite colonias
spatial gigantesc circa lor planeta e on los habeva fornite
per omne materiales, recursos e lor flora e fauna selecte.
Le colonias equal esseva cylindric, longe de quaranta tres kilometros,
con un radio de quatro mille metros. Lor corpore
consisteva solo ab un dur e transparente metallo, *izúo*.
Al exterior, a circa duo kilometros, illos habeva
tres speculos orientabile, large e concave,
que reflecteva ad intra le lumine stellar de Iboo
pro illuminar lor unic geographia interne
que imitava lo de Goba. Lor ingenieros experte
habeva previste le construction de un rivo salubre,
fluente verso un stagno situate in le proa
e per le medio de conductos subterranee illo reveniva
a su puncto de origine. Illos habeva tamben disponite
allogiamentos distribuite e equipate al maniera de Goba.
Installate al extremos del colonias de *izúo*,
il habeva duo accumulatores de hydrogeno, idonee
pro subministrar energia al planetoides celeste
quando illos era distante ab un fonte stellar. Le cylindros
gigantic, con un velocitate precise, girava
circa lor axe pro crear le gravitate adequate
pro le residentes, le quales de lor parte notava
necun movimento.

Quando al fin veniva le data
fixate pro le partita, ante le disastro fatidic,
le stationes de Goba se allontanava, duo a duo,
verso le spatio infinite, prendente directiones distincte
pro cercar un nove mundo e focar habitabile.

Un de ille colonias cylindric esseva
Naye, que ante septe annos arrivava al Terra.
Post le destruction de lor planeta aborigine,
le gobanos habeva emigrate per le routes del cosmo
in lor colonia spatial, ma le populo exiliate
non trovava ulle porto ubi reposar del viage.

Quando post novem generationes se faceva visibile
sur le schermos central le imagine de un astro
probabilemente habitabile secundo le cerebro electronic,
omnes lo observava stupefacte, con oculos de meravilia,
nam illo resimilava multo lor regrettate planeta.

Primo illes explorava su ambiente atmospheric
e presto concludeva que illo era respirabile e idonee
pro lor organismo. Ma postea illes discoperiva culturas
evolvite sur le globo e dunque il non era legitime
damnificar su nativos. Secundo le derecto del stellas
non es permittite colonisar un mundo si ulle cultura
jam ibi reside, salvo que illo ha un nivello de evolution comparabile,
a causa del profunde perturbationes que lo destruerea in toto.
Illes decideva orbitar lo e studiar a fundo le astro
e su gentes. Tosto surgeva interminabile
discussiones vehemente questionante si le terrestres
era essentialmente rational o solo anthropoides *agaos*.

Ma in le septimo anno eveniva un facto de grande transcendentia
e se reuniva le Assemblea de representantes de Naye
in le montania central, juxta le jardin e citate Oara,
sub le *izúo* transparente del edificio cupular de Ayuba,
le qual era cingite per boscos de cardifolie *obuidos*.
Omne legislatores e lor familias viveva
in le proximitates, in domos jalne e rotunde.

E illes habeva jam entrate. Resplendeva le sala
per le vestimentos multicolor del nayanes electe.
Le conductores del populo remaneva silente
quando arrivava le vetere a capillo gris, Oes Ogia,
ab un porta circular, verso le tribuna del centro.
Ille era le chef supreme del quatro governatores regente,
de character dulce, cordial, famose pro su gestos affabile.
Alicun dies antea, in le matino, durante su audientia
in le *doyemú*— un ample jardin que circumfereva le domo —,
quando ille se promenava tractante con un technico, ille apprendeva
que su filia attendeva in le cauda con su filio affin e su neptos,

le quales ille non habeva vidite desde jam plure menses,
sed un juvene copula habeva antea le torno.
Il curreva le murmure que se tractava de su proxime
parentes e le duo juvenes proponeva que aquelles
passava avante, nam illes poteva attender sin problema.
Le oculos de Ogia, alora, se velava de forma visibile
e, abassante le fronte, ille poneva su manos sur ambe le genus
del juvenes que lo habeva permittite, como insolite signo de gratias,
nam olim faceva isto, qua homage, solmente le servos.
Detalios similar Ogia prodigava sovente
e ille era multo amate per tote le populo in Naye.
Su voce resonava alora in le assemblea celeste:
— Gobanos, quante tempore nos ha viagiate in exilio
per le vacue universo, per longe camminos de nocte perpetue,
desde que le Crabba Gigantic devorava pro sempre
le astro del avos! Efiedi, le gemine nave-citate,
jam ante longe se perdeva in le cec tempesta de sablo
e nunc il resta pauc energia de reserva in nostre
proprie colonia. Nos non ha le derecto de popular
iste planeta blau, nam le leges del stellas prohibe
colonisar un astro si in illo jam existe qualque cultura,
salvo que illo es equivalente. Nos debe, dunque, decider
si nos reprende nostre viage amar per le cosmo sin limite
o nos continua orbitante circa le planeta sapphiric.
Roa Numúo desira presentar super iste thema un reporto.

Tunc se levava Roa, le granfilio del insigne Numúo,
le ultime commandante de Efiedi, anterior al disastro.
Ille habeva le capillos crispe, le visage bronzate,
le naso recte, stricte, e de obscur gagate le oculos.
Alicun efiedanes habeva olim succedite a salvar se
quando le station se destrueva e illes habeva passate a Naye.
Desde alora, le descendentes de Numúo accaparava
le officios de commando, in memoria del factos luctuose
e del origine distinguite. In ille tempore Roa
conduceva le flottas aggruppate del colonia celeste
e su nave habeva un equipa de vanguarda novissime
de instrumentos de mesuration.

Ille con pectore ardente
se altiava in le Assemblea e con voce firme diceva:
— Chefes de Goba, nostre populo ha jam viagiate
in exilio longemente cercante un nove planeta
que sia pro nos habitabile. Ante le cataclysmo partiva
multe colonias gemine con rumbos distincte
verso le stellas cognoscite, ubi nos credeva probabile
discoperir un astro simile a Goba, plenmente adequate,
e poterea assi perdurar nostre racia aborigine
e su civilisation superior, le qual se trova sin dubita
inter le plus excellente, avantiate e insigne
del universo. Alora, nos es nunc presso le scopo,
ecce justo ante nos le planeta soniate

que pote salvar al fin nostre populo lasse.
Debera nos fugir eternemente in le vacuo?
Ecce nostre destino, le designo del fatos nos guida.
Il es necessari communicar al Assemblea un notitia importante:
nos veni de detectar per nostre instrumentos precise
que se dirige al Terra un enorme asteroide.
Illo ha un massa e celeritate que influera essentialmente
in su equilibrio. Secun le inclination del axe terrestre
e le massas de glacie in le polos, il es possibile nunc predicer
de forma exacte que le fortia gravitatori
facera inverter le planeta, quando passara propinque le astro.
Le continentes girara indefectibilemente in accordo
con le nove direction, ma le oceanos rolara per inertia
con le mesme que illos habeva previemente e undas immense
percurrera durante plure dies tote le globo.
Il passara qualque menses ante que le terras se sicca
e le mares reposa de nove in lor lecto.
Al velocitate actual, nos pote predicer que le incontro
evenira post duo annos in le septime mense.
Omne regiones del Terra suffrera un inundation imparabile
e in consequentia tote le seres vivente sur illos
succumbera necate, lo que permittera a nostre populo
colonisar le astro azur, secun le derecto legitime.

Un grande commotion succuteva le Assemblea de Naye.
Dum alicunos se surprendeva que le reporto alludite
esseva secrete usque alora, alteres se monstrava incredule.
— Si le notitia es veridic — post altiar se Udue diceva,
le chef de ingenieros del colonia de Goba—
que nos continua a orbitar dum iste menses restante
e que nos vide, postea, como remane le vita in le nove planeta,
quia nostre colonia pote resister ancora alcun tempore
sin approchar al sol con le fin de provider nos
de reservas de hydrogeno pro un viage futur.

— Tamen, an le terrestres son forsan rational in essentia?
— alicunos questionava dubitose, interpellante le corte.

Emme Soraa se altiava e in le grande sala diceva:
— Homines de Goba, si le reporto presentate es digne de fide,
e Numúo, como nos sape, es le prime responsabile in su officio,
nos non debe oblidar nostre obligation: secundo le derecto del cosmo,
il es necessari adjuvar le terrestres pro evitar lor morte fatidic,
nam illes son seres rational. Que nos cerca le medio
de disviar le trajectoria del astro que les trahe le ruina.

Roa se agitava intranquille in su sede anatomic,
e inclinate verso le tabula, replicava dicente:
— Gobanos, le reportos son certe. Nos ha jam revisate
omne detalios e nostre calculos son millimetric.
Nos ha nulle derecto de cambiar le trajectoria del astro.
Si nos lo disviarea, qui sape si illo non poterea in un altere zona,

in un planeta ignorate, provocar un destruction catastrophic.
Il non es licite intervenir en affaires galactic.

Emme respondeva, reguardante le con supercilios sulcate:
— Roa Numúo, nos omnes es consciente in Naye
que intervenir es legitime pro defender creaturas
intelligente. An non es certo que le gobanos faceva
toto lo possibile pro evitar le destruction de nostre planeta
e postea tamben, quando le colonia gemine era comburite del foco?
Nos debe usar le energia del station pro disviar le menacia,
nam omne ser rational es nostre affin in essentia.

Roa se infuriava e assi diceva in responsa:
— Emme, tu es cec e pretende que nostre populo peri.
Como nos pote ser simile, totevia, a individuos
salvage de cerebro meschin? Qui osarea
affirmar lo, gobanos, post nostre ultime studios
super le planeta azur? Forsan vos oblidava le crimines
registrate in le vaste continente Duo-Flammas?

Oes Ogia se altiava, in le medio de un silentio solemne:
— Gobanos, le reporto que veni de facer nos Numúo
io ipse lo ha revisate, con le adjuta de un gruppo
de scientistas experte: sin dubita illo es accurate.
Nos non debe oblidar que nostre colonia de Goba
presenta avarias grave e illo non resisterea un viage
longe e penose verso un sol con qualque planeta
forsan habitabile, per hasardo. Assi que nostre superviventia
depende, del toto, del derecto de popular iste terra.
Nonobstante, se presenta le dilemma si nos debe
proteger le terrestres o permitter le fatal cataclysmo.
Ergo, il es necessari saper si illes son *oemis* authentic.
Considerante que un consiliero defende in nostre assemblea
plenmente convincite, lor *oemitate*, secundo le normas de Naye,
il es necesse constituer le Supreme Tribunal de Justitia,
cuje verdicto, sin recurso possibile, sera concludente.

Un murmure de approbation planava inter le rangos de Goba
e con su formulas habitual le reunion se claudeva.
Illes sortiva presto ex le Palatio, exprimente opiniones
contrastante e diverse in plure gruppos e copulas.
Assi como le apiculas se disperge dum le surger del aurora
volettante per le campos sur le margaritas fragrante
e illos ferve in le aere, murmurose, dum detra un abiete
se imbosca un urso brun, jam preste a rapinar lor apiarios,
assi conversava illes debattente le notitias de Ayuba
e inter le svelte arbores retornava a lor domos.

Le edificios Nayan, appellate in gobde *shaabis*,
era similar a thallophytos, que in le Terra on nomina
fungos. Illos poteva elevar se, si on lo voleva,
ab un apertura situate in lor base, impellite

per un piston per le injection de sodio vaporic,
obtenite per medio de reaction nuclear in catena.
Le authentic focar se trovava in alto, in le cupula,
que a vices jaceva radente le solo o se levava alcun metros,
super toto in le occaso. Illes poteva girar lo
pro contemplar lentemente le horizonte, virante super le axe,
lo que le gobanos amava facer ante ir a lor lecto.
Como in le Terra on viderea un plagia scarpate
abundante de pharos con intermittente fulgentias
in le nocte gravide de stellas, assi durante alcun tempore
brillava le planas de Naye post le poner del sol, cata vespere.
Anque Roa Numúo volava veloce a su domo *shaabi*,
que se altiava in le medio del valle, de arbustos *auxi*, Natouse
e ille lo submergeva in le nigre nocte de Naye.

Quando habeva transcurrite le septe dies de termino,
se reuniva presso le urbe Oara le corte supreme
e se sedeva al latere, a un tribuna, le judices.
Oes Ogia pronunciava le preambulos de apertura prescripte
e invitava alora a parlar Numúo del thema,
le qual comenciava ante le Corte assi su discurso:
— Judices de Naye, io apportara probas explicite
pro refutar le *oemietate* real del terrestres, que io refusa,
sustenente que nos non debe salvar los ab le total extinction.
Primo io vole presentar un recente reporto holographic
super le festa del *utlos,* appellate de Coat Magnific,
commemorate in le vaste continente Duo-Flammas.
Con magnetospheros legier nos lo ha registrate
ante duo menses, ab le appropriate altura
de novem centos trenta metros.
In le medio del salon del Ayuba,
intra un pavilion transparente, in un zona establite,
comenciava a prender forma imagines de vive colores.
Ille qui haberea vidite necun, los haberea credite authentic,
espaventate del sanguine effundite e le critos
que resonava stridente. Ma le Nayanos, immobile,
los contemplava attente.
Ecce nativos allegre, con robas
vistose, per le stratas del ample citate Tahúo,
se congrega ante le Templo Major, in le placia,
pro celebrar in honor de lor deo le festa solemne.
Illes conjunge le manos. Comencia le dansa del Vipera.
Un sono de cantos se leva como murmure de undas.
Le *bunogeses* decide attaccar alora le *utlos.*
Illes entra de ubique, brandiente armas acute,
claude le porta del Aquila, juxta le Palatio Secunde,
illo del Serpente Mille-speculos e illo del Puncta de Canna.
Assediate le placia, illes strictemente vigila,
menaciante le gente; non attinge a escappar ulle *utlo.*
Soldatos robuste irrumpe nunc pro macellar a cultello,
coperite per scutos de ligno e rubide cupro.
Illes brandi lanceas punctute, spadas con sete de sanguine,

approcha al parte central e incircula illac le dansantes.
Uno perfora le timbalero, su ambe brachios per le humeros hacha
e le decapita per un colpo sic de su gladio:
le capite vola via e rola in un bassino de sanguine.
Illes picca per le lanceas sin cessar e fige le carne
con lor pugnales. Ab le dorso alcunos son alora perciate.
Tosto lor tripas se versa super le sablo del placia.
Plures son sectionate per le torso; como pan molle on talia lor collo
e fracassa lor capite miscite con le ossos. A qualques
on scinde un brecha in le spatulas e disjunge lor membros.
Unos son vulnerate super le coxa de musculos belle,
istes super le sura, alteres in le medio del ventre.
Le sanguine se sparge per le solo dum alcunos curre vanmente,
traina lor tripas e in istos se imbrolia.
Anxie pro salvar se, illos non sape in qual direction evader se.

Alora le *bunogeses* con lor torchas inflamma
le sanctuario; rubide linguas inter dense nubes fulgura.
Quando le *utlos* se appercipe que arde lor Templo,
illes singulta, espaventate del ultrage opprobriose,
ubique surge lamentos, planctos e gemitos triste.

Le holodrama se arrestava, evanesceva le leve figuras.

Numúo se adressava de nove al dignitarios de Goba:
— Nayanos, nos ha potite spectar un conducta salvage
del habitantes de Bunog contra un populo indefense in su festas.
Ma le *utlos* mesme non son, nonobstante, minus feroce
que lor inimicos timite: iste abjecte carnage
era causate, como evidentiava studios precise
ulterior, per le facto que le gente de Tahu
depredava sovente le tribos vicin, e rapeva
lor pueras a fin de immolar las ancora viventes
sur le sacre altares dum le festas de Coat Magnific.
Le *bunogeses* con ille tribos irate se coalisava in secreto
e con astutia obligava a render se le urbe.
Nos ha potite constatar crueltates similar monstruose
sin exception inter le terraqueos, in tote le planeta sapphiric,
inter le *mirgos*, *dogushos*, *tepeidos* e tribos de Doida...
Poterea on oblidar le vengiantia, terminate le guerra,
que le Doidos faceva contra lor aggressores?
Hnoum, lor general, remaneva in le loco del lucta
usque le matino sequente e tunc, in le hora del alba,
ille commandava apportar omne captivos ferite
del flotta inimic e situar los sur le plagia, sedente.
Presto ille requireva ligar los totes in rango
e que illes per le poppa de un galera sia trainate
intra le mar, dum le soldatos reguardava impassibile,
usque omne illes moriva necate. E postea,
ille commandava eveller ambe oculos al prisioneros illese,
salvo le prime, al qual ille faceva vacuar solo le oculo dextere,
quo iste conduce con un corda le soldatos restante

usque lor regina como un dono. In plus, qual teste
poterea referer le impacto de milles de capites desiccate
pendente suspendite, del captivos immolate in le Templo de Tule?
Le sacerdotessas, con lor capillos baniate de sanguine,
deambulava per le cameras de tegulas lubric,
plen de membros de cadaveres spargite super le solo.
O que poterea io reportar quanto al invasion de Sohel
per le gente de Gun: an le violationes de virgines
o le massacro de infantes in le village Tepeilo?
Le reporto durarea sin fin: nos non trovava
ulle exception in qualcunque gente del Terra
e le memoria escappa del remembrantias acerbe.
Qui succederea, homines de Goba, a comprender tal crueltates?
Esque on los crederea mesmo possibile si nos non los
haberea registrate in titanium, essente nos testes?
Illes son mutantes producite per error, monstros abjecte
de instinctos assassine, qui ab nascentia son cruel.
Illes, essente un periculo pro tote le cosmo, merita
le extinction. In plus, secundo le studios de Inna Sooye,
il pare secur que lor radical violentia
ha un fundamento biologic, nam illes possede
un hormon singular, absente in le rationales de Goba,
cuje influxo non pote esser controlate per le cerebro
de modo efficace e illo actua sin impedimento e freno,
lo que explica conductas tan absurde e atroce.
Per le holograma, nos potera observar su structura
e iste nos monstrara clarmente lor defectos innate.

Formas tubular transparente surgeva
super le podio central e illos serpentava sinuose.
Roa, pro comparar los, exponeva un specimen gobde,
indicante cata puncto divergente per fasces de laser,
dum le experte Sooye lor importantia explicava.

Post commentar le detalios, Numúo prosequeva dicente:
— Vos ha vidite le provas, citatanos celeste de Iboo,
super le characteristicas subhuman del habitantes del Terra,
e anque super le causa que pote causar lor dementia.
Dunque, il es justo creder que illes son un error del natura,
nam un specie con iste conducta autodestructive
constitue un periculo vital pro le integre cosmo.
In conclusion, illes non son in ulle maniera *oemis*
authentic, ma solo mutantes anomale. Non es licite, ergo,
modificar le trajecto del asteroide que nunc se approxima,
quia solo si illes esseva rationales vermente,
nos haberea le derecto de interferer in affaires galactic
pro disviar lo. Il se tracta, sin dubita, del caso contrari:
non intervenir favori justemente le racia de *oemis*.

Omnes in le sala taceva. Numúo retornava a su sede.
Alora Oes Ogia in le reunion altiava su voce:
— Le altere partito pote nunc presentar su argumentos.

Tosto se levava Emme, le pelle-de-oliva Soraa.
Ille portava un veste blau, stricte, a manicas jalne,
que indicava su mestiero in le zonas urban subterranee.

E ille assi parlava ante le Assemblea del Judices:
— Gobanos, non es possibile cognoscer le ver influentias
de un hormon ignorate sin un examine a fundo
e on non pote imputar a iste causa le natural differente
del humanos del Terra. On non debe prescinder de lor medio,
nam le *oemietate* depende de normas social de conducta
non solo de factores genetic, que son clarmente variabile.
Io ipse los ha analysate e nunc los submitte a vostre criterio.
Judices, vos ascoltava le opinion de Roa Numúo,
qui concludeva que le gente del astro azur es cruel per essentia,
ubicunque sur le Terra, secundo un lege absolute.
Tamen, il ha un clar exception in le planeta sapphiric,
que poterea cambiar radicalmente nostre dictamine.
Io ha justo studiate le gentes de Senaar e ha succedite
a documentar un tribo in le qual le referite conductas
son absente del toto. Quia inter nos jam abundava
discussiones similar, io decideva viver incognite un tempore
inter ille pastores a fin de poter cognoscer les
como illes son realmente. Illes habitava antea in Di̱lmun,
un insula exuberante in le mar de Senaar, in medio del undas,
un terra con omne sorta de fructos, abundante de pratos
pro le greges domestic, con un climate benigne.
Quando illes cresceva in numero, le disputas e attaccos
deveniva frequente inter clanes pro le plus ric possessiones
Illes excavava fossas ubique, levava palissadas e muros
circa le proprie territorios. Al fin explodeva
luctas e guerras super ille campos edenic.
Nunquam antea in Di̱lmun habeva evenite hecatombes
comparabile. Se multiplicava le rapinas, on occideva
homines e bestial. Deinde non era in le insula
plus que saccheos e mortes. Il surgeva un epidemia sinistre
e illes qui habeva supervivite tosto moriva insimul
in medio de suffrentias horrende: lor pelle deveniva nigrose,
lor lingua se inflava tanto que le bucca non poteva continer lo
e illes agonisava jacente in terra, pallide, suffocate, fremente
inter convulsiones e spasmos. Comocunque, le superviventes
post ille terribile damnos se reuniva al fin sur le plagia
e omnes se conjurava pro emigrar del insula ancestre.
Illes promitteva, per medio del voto plus solemne, exiliar se
dum septe generationes e, intertanto, que illes viverea
deambulante como nomades per paises estranie
sin occider alicuno unquam jammais, sia inimico
o compatriota; camminante semper usque ille horrores
se rade ab lor memoria. Solo alora on poterea
retornar con plen derecto al insula. Le tribo de Di̱lmun
ante qualque annos se campava al sud-west del fertile terras
del pais de Senaar, sed le populo esseva obligate

a emigrar de nove, proque comenciava un guerra
inter le tribos del montes e le urbe de Nínive.
Se coalisava le urbes contra le gente Kidumne
e le tribos errante in fronte al villages in armas.
Le *dilmunidas* emigrava verso un terra al nord, plus pacific,
non cadeva in un banio de sanguine. Desde longe tempore illes
respecta sin manco lor juramento. Le factos de iste populo monstra
que on non pote affirmar que le conducta aggressive
es connatural al terrestres, de causa genetic,
ma illo se explica proque illes ancora se trova
in un stadio initial de evolution progressive,
assi como nostre civilisation, al principio, passava
per un phase similar. Ha vos oblidate
le critos ultrasonic que emitteva le *óanes* olim
telepathicamente, que sin defensa possibile
terrorisava le mentes de nostre granpatres?
Il era necessari eliminar los con microfasces atomic,
lo que aperiva le cammino al disveloppamento admirabile
de nostre cultura. Un processo comparabile transi
justo nunc le rete social sur le planeta sapphiric,
nam le populo de Di̲lmun ha superate sin dubita
le era de instinctos assassine e crueltate furiose.
Illo es le vanguarda real inter le gentes del Terra
que monstra le cammino que omnes facera in le futuro.
Post superar le errores, le humanitate de iste planeta
succedera a trovar le via verso le pace e concordia,
le scientia impulsara lor progresso e illes insimul
potera construer un civilisation al mesme nivello del nostre.

Ascoltate le motivos adducite per Emme e su provas,
Roa se colpava le coxa e replicava con iste parolas:
— Como osa tu, oh Emme, comparar le cultura
goban superior con illo que ha nunc le terrestres?
Lor phase presente de evolution con nostre vetule stadios?
Homines de Goba, ambes son essentialmente distincte.
In nostre caso, il se tractava de folles actuante isolate
sin scopo concrete, in le quales le ration e le libere arbitrio
non interveniva. In le lazurianos le realitate differe:
omnes son aggressive e assassinos de forma consciente.
Cetero, si il ha qualque rar exception discutibile,
illo non pote haber futuro, quia illo seque un via erratic retorte
e non un cammino gradual pro un amelioration in etappas:
illes cambia lor temperamento de manieras abrupte.
Io ipse poterea provar que illes son solo salvages,
iste nomades de qui Emme parla in su reporto
e que illes ha jam entrate desde alora, o entrara tarde o tosto,
in guerras e tumultos. Il sufficerea poter studiar los ancora
de presso un tempore, nam nos ha comenciate a cognoscer los
ante pauc annos. De altere latere, il es logic concluder, magistratos,
que le characteristicas endocrin debe influer omne subjectos
terrestre de modo identic. Il se tracta de seres maligne
que merita ser exterminate. Nos admitte que illes possede

intelligentia, sed illes lo usa sin brida e freno
pro raffinar le instrumentos de destruction fratricide,
augmentante los sin cessar. Iste alliantia perverse
de pensamento e instinctos resulta enormemente nocive.
Si le aggressivitate non coincide con un intellecto notabile,
— como il eveni de forma natural in le bestias salvage—,
illo se limita exclusivemente a su finalitate nutrice
e non se converte in un mal. Ma se illos ambe se trova conjuncte
e le pensamento superior non succede controlar firmemente
le instinctos brutal, como in le antropoides terrestre,
illo deveni un menacia global pro le cosmo.
Nos debe considerar iste individuos un error lamentabile
del natura. Si illes attinge a discoperir le fortia del atomo,
il es previsibile que illes lo usara, in le curso del tempore,
pro destruer lor similes. E si illes pro hasardo non causa
le ruina de lor mundo, illes dirigera al fin lor inventiones funeste
contra altere planetas intra le proprie systema
o in altere astros lontan: illes implica un menacia
universal, non solo pro lor proprie congeneres.
In summa, iste racia perniciose merita ser eliminate
e isto es justo lo que le destino pro illes prepara.
Le leges nos obliga a offerer nostre auxilio
a seres intelligente, quando il se tracta de authentic *oemis* ,
sed non a subhominides. Dunque, il es desirabile
lor total destruction, que servira pro le ben de un racia
preeminente. E post le cataclysmo nos habera le derecto
de colonisar le planeta a fin que Goba renasce.

Emme Soraa respondeva ante le Corte Supreme:
— Roa, desde longe tempore vos pretende le extermination absolute
del lazurianos, mesmo ante studiar lor cultura
con tote rigor. Vos non pote oblidar, io crede,
le morte fatal de Loedu, quando ille explorava
Edden. Quare insiste vos a culpar le terrestres
de un accidente fatal que haberea potite
evenir anque in Goba?
Con tristessa replicava Numúo:
— Emme, omnes sape que mi unic filio, Loedu,
era occidite per nativos quando ille iva a proponer un accordo
de pace. An era un hasardo que un lancea affilate
transversava su pectore e que non se trovava remedio
pro sanar lo? In plus, proque defende vos e protege
subrationales, impediente le salvation decisive
de nostre civilisation, de un populo antique celeste?
Non es il ver que vos ha comenciate de forma secrete
experimentos genetic, nam vos semper critica
que nos es, le *gobanes*, troppo intellective e rigide
e vos projecta le creation de un altere racia
radicalmente nove, essayante cruciar individuos
de ambe species, *gobanos* e *agaos* terrestre?
Eminentias, si illo se demonstrava, illo esserea un ration conclusive
pro non evitar e mesmo pro favorisar deliberatemente

le extinction del terricolas, nam il surgerea un racia
plus intellectual, sed ancora plus destructive,
lo que implicarea un potential de disastros
de un horror indicibile pro lor proprie planeta
e pro le universo integre. On debe averter le periculo.

Emme se altiava e con visage seren replicava:
— Representantes de Naye: Numúo ha accusate sin probas.
Como pote on appellar essayo genetic
le mer facto de facer le amor con un femina terrestre?
Il se tracta de un question private non prohibite
per le jure stellar, si post le analyse idonee
il se confirma que ambe organismos son compatibile.
Qual risco existe in un relation amorose
plenmente acceptate? An le amor genuin inter *oemis*
de astros lontan non es, plus tosto, un meliorar e inricchir se?

Presto se altiava Numúo e con resolution objectava:
— Representantes de Goba. Soraa presuppone de nove
que le aborigines son seres intellective sensate.
Ma iste es le puncto central in disputa: si illes esseva
vermente *oemis*, un relation amorose serea acceptabile.
Tamen qui isto pretende ha torto sin dubita.
Facer le amor con illes o defender abortos
subhuman, impediente le salvation del *gobanos*,
es un error suicide. Isto es le thesis que io advoca.
Que le judices dicta, como il corresponde, sententia.

Anque Emme presentava su conclusion al Corte de Naye:
— Io es convincite que le humanos del planeta terrestre
son vermente *oemis*. E si nos detectava cruelitates e guerras
inter illes, isto es causate per le facto que illes se trova
in un phase transitori de lor lente evolution progressive,
como nos mesme in Goba in tempores vetere.
Illes son congeneres nostre e de omne altere anthropoides
intelligente in le cosmo. Pro isto nos debe
proteger le *azurianos* ante le disastro fatidic,
malgrado le periculo real de nostre extinction como populo.

Quando ambe litigantes habeva presentate lor probas
e argumentos final, le Corte Supreme de Naye
se reuniva in consilio in un sala adjacente
pro verificar le attestationes e releger le reportos,
consultante insimul le Cerebro Central Programmate.

Post un hora, on hissava un bandiera blau sur le cupula.
Illes qui se promenava per le bosco de *obuidos*
entrava presto in le Corte pro ascoltar le dictamine
ultime del Tribunal. Brillava le sala, irisate
per le insignias del antebracios secundo le officio e le rango.
Le conversationes e debattos in le Paranympho cessava.
Oes Ogia, le de capillos blanc, se sedeva in le podio.

Le acta del verdicto ille legeva con voce clar e solemne:
— Representantes de Goba e citatanos celeste,
que vos ascolta le verdicto final de nostre prohomines:
le Tribunal Supreme decide que Emme Soraa,
per medio de hypnosis profunde, potera advertir un unic terrestre,
un que appertine al gente appellate de Dilmun,
e si il succede salvar se al minus un unic familia
de ille mesme populo per su proprie medios, alora
nos va allontanar nos sin colonisar iste mundo
e nos cercara un altere destination per le cosmo.
Tamen si nulle copula del population referite
supervive post le ruina del futur cataclysmo,
licitemente nos potera colonisar le Terra inundate.
Intertanto, que nemo tenta disviar le trajecto
del asteroide fatal, nec vole prestar su assistentia
a ille tribo, salvo le advertimento de Emme.

Le citatanos de Naye ascoltava le decision con surprisa,
ma, monstrante lor assentimento, se altiava del rangos.

Clausurate le incontro Celeste, omnes retornava al *shaabi*.
Emme equalmente viagiava, su cerebro bulliente per dubitas,
verso su torre rotunde super le collina Nogúel
in le boschetto Duyun. Ille trovava su uxor meditante
in su camera. Le muros irradiava tonalitates de luce
esmeraldin e on oleva deliciose perfumos.
Post salutar la, Emme per un sibilar inaudibile
ultrasonor faceva sortir ex le solo un sede anatomic
e ille explanava a su sponsa, sedente a su latere,
le decisiones del Corte in le recente assemblea
e su derecto a advertir un unic habitante terrestre.

Dunna demandava a su sponso, qui habeva le supercilio sulcate:
— Como un human, per su proprie medios, poterea salvar se,
si un vaste inundation coperira tote le planeta, secundo le astronomos?
Emme comprendeva le preoccupation de su sponsa:
— Al concluder del consilio, io ha consultate Udue, le physico
executive eminente, e ille ha effectuate tote le calculos
requirite: sera necessari construer un enorme vascello
de dimensiones adequate pro indurar le succussa
del undas, e situar lo juxta un ample riviera,
pro quando cascadara le mares post le inversion catastrophic.
Altere optiones, como refugiar se in cavernas
con nutrimentos sufficiente pro superviver plure menses,
o in le altor de un montania, post lor examine pare
minus avantagiose o difficile de compler in le practica
con un minimo de possibilitates real effective.

Dunna se lamentava: — Il serea plus secur, certemente,
e minus temerari si nos apportava a nostre Colonia
un gruppo de autochthonos selectionate, post addormir los,
e nos los retornava san e salve al Terra, passate le factos,

a fin que un specie unic non se extingue del toto.

Emme Soraa respondeva a su sponsa propitie:
— Illo es impossibile, Dunna, quia le Corte Supreme
ha decidite neutralmente e non ha favorisate
ulle del duo partes. Ergo le superviventia
del humanos non resta garantite. Si finalmente succede
superviver parve gruppos disperse super le Terra,
il es condition absolute que inter illos se salva
individuos del tribo de Henoc. In plus, nos non pote
adjutar los jammais per nostre ressources o technicas
o influer, comocunque, in su cultura aborigine.
— Qual *dilmunida*, alora, ha tu eligite a fin de avisar lo?
— le interrogava su uxor.
Emme in responsa diceva :
— Io ha pensate in Utnoa, un viro juste, digne de fide
e sincer, qui crede possibile viagiar de retorno
al insula de su ancestres, post le exilio del populo
e projecta retornar illac con le sues, a transverso del undas.
Ille es un chef principal del gente de Dilmun
e poterea tentar le interprisa de construer un vascello.
Io lo cognosceva de presso e constatava su amicitate e fiducia
quando io explorava le pais de Senaar, de large rivieras,
vestite de pastor, como un membro del tribo *Kenida*.

In le vespere, post biber le succo de *yuvo*,
illes sibilava ultrasonos pro celar ambe sedias
in lor alveos e activar le systemas que facerea
surger del solo lor lectos: duo discos toroide
emergeva e levitava sustenite per un fortia magnetic.
On appercipeva le spumar de un polymero organic
de color gris, que deveniva al fin toto solide,
acquirente le forma de un divan elastic spongiose.
Illes se denudava jectante lor vestes in un corbe liquefacente,
approchava lor lectos e, post le placer amorose,
illes se livrava al somno pro reposar de fatigas.

Le matino sequente, Soraa per su aeronave volava
usque Senaar e videva Utnoa in le summitate de un monte,
foras del campamento, juxta Purattu, le grande riviera.
Ille presto se approximava planante in descenso.

Su nave volante, que in *gobde* se appellava *oavo*,
era lenticular e brillava como argento polite.
Illo poteva volar in qualcunque direction, in zigzag, in angulo recte,
a retro, in anello o spiral, sin causar ulle damno
al passageros o instrumentos, proque, in le interior, su cabina
era cingite per un camera de alte frequentia
con magnetismo intense, que compensava le impulsos
abrupte durante le volo, como un cossino flexibile.

Emme le irradiava, pro relaxar le, effluvios suave,

nam Utnoa nunquam habeva vidite un similar artefacto,
a fin que ille non pote recognoscer le e non se alarma,
in accordo con le ultime instructiones del governamento celeste.

Durante que Emme, post descender, camminava verso Utnoa,
iste syncopava sub le effecto del vapores somnifere.
Venite presso ille, Soraa le diceva con affabile voce:
— Leva te, Utnoa, e ascolta un aviso de grande importantia.

Havente restate un tempore in stato semilethargic,
ille altiava le palpebras e reguardava le apparition surprendente.
Assi como un parvule pico spiona trans le orificio del nido,
que ante le oviposition lor genitores carpentava in le alto de un trunco,
lassante un exigue apertura secundo le mesura del ovos,
per le qual lor longe becco nutriente poteva
justo passar: le ave ha crescite in ille tenebrose caverna,
vidente semper solo un portion diminute del celo,
e nunc, pro le prime vice, ante altiar le volo, jam libere,
illo circumreguarda, fascinate, le vaste e spisse foliage;
assi se sentiva Utnoa ante le estranie presentia
de ille incognoscite, simile in toto a un celeste,
dum ille observava indecise le nove arrivate:
un figura de un human con un vestimento sapphiric
multo adjustate, evidentiante le profilo del coxas,
bracios e pectore, con un cinctura dorate lucente.
Ille resimilava un estranie pisce sortite de un laco.
Comocunque, ille non timeva, debite al effluvios subtil, e poteva
comprender le.
Emme Soraa continuava dicente:
— Utnoa, camminante del magnanime gente de Dilmun,
io debe advertir te super un cataclysmo imminente,
un subversion absolute pro vostre vita de exilio
in Senaar: post duo annos, dum le mense de *Quisleu*,
le die dece-septime del station del tempestas,
omne regiones que hodie son sic devenira inundate.
Nihil on pote facer pro cambiar iste augurio.
Tu populo, tamen, ha essite eligite a fin que illo se salva,
quia vos evita le guerras e non perseque vengiantia.
Pro isto vos potera superviver con plen derecto in le Terra.
Pressa te, dunque, construe un nave de ligno de *gopher*
con le mesuras sequente: su longor debe ser de novanta
bracios de un extremo al altere; que illo habe, in largor, dece duo,
e que illo mesura in altor, al puncto central, septe bracios.
Sigilla e obtura le barca, foras e intra, con pice,
que tote le traves se insere firmemente compacte,
e in le etage superior prepara un allogiamento ben solide.
Erige le nave sur le ripa de un ample riviera.
Que vos carga in illo vostre pertinentias e installa le greges
in su interior. Del resto, dispone le mangiar sufficiente
e lo plus necessari pro resister longe menses de pluvias
usque le campos se sicca. Invita a imbarcar in le nave
anque tu familia e parentes. Al aurora del matino fatidic

vos insimul attende jam intra, quando se agglomerara le nubes
in le montes de occidente, nam se levara un subite vento
justo de illac. Isto sera le signal que le inundationes approcha.

Emme Soraa retornava a su disco legier de platino,
con le corde attristate pro non haber potite dicer le
qui era, ni prender congedo del companion del camminos.

Le nave fulgurava e evanesceva in le aere como un fulmine.

Utnoa se sentiva invadite de un somno pesante
e sub le foliage de un terebinto se cubava in le umbra.
Quando le sol avantiava per le medietate del volta,
Lashmu, fratre adoptive e fidel camerada de Utnoa,
se appercipeva que ille era absente desde longe tempore
e, sin dicer un parola, ille partiva a cercar le.
Ille le trovava in le alto del Beser, appoiate a un arbore, al umbra.
Lashmu eveliava Utnoa e iste, aperiente su oculos,
le reguardava intensemente, como retornate de un viage penose
desde alcun loco distante. Alora Utnoa diceva:
— Lashmu, fratre e amico, filio del venerabile Beshet.
Io veni de eveliar me de un vision mysteriose.
Quando io ambulava sol, inter le arbustos acantide,
veniva verso me un viro de aspecto ben similar
a Henoc de barba blanc, nostre insigne patriarcha,
e se adressava a me per iste parolas, dicente:
"Construe un nave robuste per nigre ligno de *gopher,*
quia tosto le pais sera devastate per inundationes terribile
in le mense de Quisleu. Que tu familia se hasta,
voca le parentes e carga con illes lo plus necessari
pro le viage e le animales de pastura, les de ungulas ronde.
Sigilla le nave, intra e foras, con pice. Carpenta lo
sur le ripa de un ample riviera e in illo un allogiamento prepara.
Il sufflara ab le occidente de Senaar un forte tempesta,
lo que indicara le momento del alluviones e pluvias.
Que vos monta alora in le nave, con catran tu claude le junctas
e le travage de *gopher* glissara sur le vaste currente
usque vos attinge le sablo del plagia felice".
Ille me informava tamben con precision del mesuras
que debe haber le vascello quo nostre gente se salva.
Que opina tu, Lashmu? Que significa iste sonio?
Poterea ser illo un aviso del deos antique
a fin que nos reveni al insula Dilmun?

Lashmu le respondeva, post meditar le notitias
tan surprendente de su fratre, e su consilio le dava:
— Oh Uttu, omnes in nostre campamento memora
que le generation actual es certo le septime
desde le exodo triste ab le insula ancestral deliciose
e desde multe annos nos attende un signal del alto
pro decider nos a interprender le retorno al patria.
Multes ex nos acceptava emigrar e diriger se verso le costa

justo a causa de iste antiquissime augurio prophetic.
Sed ante parlar al tribos, il es necesse saper lo
con certitude. Nos besonia effectuar le consulta
al prestres. Deman nos vadera a Babel, al mercato,
dunque vamos consultar illac Luhebu, le vetule
vidente de familia nomade, del populo Urida,
le qual desde juvene viagiava al capital de Purattu
pro explorar le firmamento nocturne, le sentieros del celo,
e interpretar le signos del deos que in alto reside.

Lashmu assi le parlava e succedeva al fin persuader le.
Al campamento de Henoc ambes tosto veniva.
Quando le sol se poneva post le horizonte purpuree
e le stellas scintillava circum le luna crescente,
Utnoa se cubava sur un tapis polychrome de lana,
que presentava designos del belle paisages del insula:
dum longe noctes Sara lo habeva texite, su sponsa amorose.
Anque Lashmu se cubava in su nigre tenta, pensante.

* * *